par 326.

W 25.

Astu tupa halikene, tuli siis tupa taadikene astus sisse halikene. Kolli koiwad woodist paistid jeared jängista nähikse. Mul oli weike waibakene kõlbu palakakene kuda pean kollega magama ila-sunga ilwekjega patajkaelaga karuga. Ma lään nutes külasse kuula eided ütelewad ära nuta noori naine et sul weike waibake kõbrike tekikene mine kõndides külasse, naine sul annab natukese teine teise paasukese, siis tee tuki teki otsa, wakja kakski waiba otsa tee palmik palaka otsa. Siis tee hallile ajeta, heida siis hingama ajaga.

26. Hobu koomitab kojassa halli aja keanu- desja hobu ostab jooma koera, naine wahib wätermani; mila tulep jõodik juureseni körwaeni körsi käia, lahart laka tõsta maie, mees aga könnib körtsisjani. hoobleb körtsi ukse eesja laulab körtsi lauda alla.

Tallinaft. 1ra 327 L. Saatnud Mart Antje

Tallinnas (1/K) 1/II 91. Saadud 18 16/II 91.

Kõrgeste austatud Dr. herra!

Siin jaadan mina üks näputäie haganaid wana wara jarja sisse, ning olen sin wäga rõõmus, kui tuulates mõni terane ka jarja alla tuulest puhumata jääks. — Need on wõetud osalt „Türi“ nihelrannast, kus ma lapsena mängisin ja osalt „Juuru“ Kuimetsast (Laupa wallast) kus ma noores põlwes raiwasin. Ma olen püüdnud wõimalikult wiimsete (s.o. Kuimetsa) seeleurdes ninjutada nõnda kuida jeal räägitanje; nimelt jõnadõs „nus“ „a“, jsab luetud nagu pool „ä“ ka pehmendamise märkijs, olen ma wähe pruuninud ehk enamesti „i“ jelle asemele tarwitanud. Kui nuulen et ~~ma~~ sit mõned terad wana wara jalwe an nurunud siis ehk loodan edespidi weel nõne näputäie nii jugust põhja jaatta.

Austades

Mart Antje